

כיצד העדים פרק ראשון מכות

מסורת הש"ס

(א) שנועות לה. פ"ח
(ב) שנועות לה. פ"ח שיר כ:
דרם פ. ב"ק פג: רבי
קטנ: א' ז"ל א"ר רבי
מריהם. (ד) ז"ל רבי
אמר וי' מהר"ם. א'
עדות מהקיימם. מהר"ם.
(ו) מה יעשו י' פיסקא
פ"ח. (ז) מהר"ם.
(ח) גירסת מהר"ם.
(ט) ז"ל רבי אריה משה
גרמא. י' ו' ה' ה' ו' ד'
נרעם ה"ח. מהר"ם. (כ) י'
מהר"ם רשע ופסול לעדות
והיו קדש י' ר' ר' ר' ר'
ממי שאלם קרוב א"ל עמנו
(י"ג) י' ו' י' ו' י' ו' י' ו' י'
ר' ד' מהר"ם וי'.

תורה אור השלם
 1. לא יקום עד אחד
 באיש לכל עון ולכל
 חטאת בכל חטא אשר
 יחטא על פי שני עדים
 או על פי שלשה עדים
 יקום דבר: דברים יט טו

גליון הש"ס

נב' אחד דיני סבנות.
ע"י סבנות דף לה ע"א
מודיע לון: תוס' ד"ה
אמר רבא וכו' אבל לענין
נמצא בו, ע"י סבנות לא
ע"א מודיע ש"ס:

מוסף רש"י

[illegible]

רשע רשע. חמיני דיני
 בן הית הרשע וסחודיו
 הגדון. קודם היתה וואר
 ואחר כאשר זמן לעשות
 קודם סחודו (שם). ואין
 שקר הפד ואחר זמן (שם)
 ילמדו (שם). לא בא הדי
 אי שלשה פדים, אלץ להח
 סהר בשנים שהעידו תחלה
 השלישי מפני שניפצל לעיני
 פורענות, הלך קל וחומר
 צפרה מרובה

הדריגן אזכותא: אחד דיני
הסרו צבן. וצדיני נפשות
ול נשתתף בעדות מתחלה
אם לא הסרו צבן. ולא

אמר רבי יוסי כמה
נפשות אבל בדנינו מ
כשאר רבי אומר *אחת
נפשות ואימתי בזמן
שלא התרו בהן מה
שהרג את הנפש
בשעהו כולם בתוך כ
אחא מדפתי לרבינא
הכי דמי ^בכדי ש
מוכא הו אמר ליה
דיבור של חבירו: ^ג
בא שלישי כ' ומה ש
פפא לאביי אלא מעת
מאחריו נרבע יציל כ
ורובע יצילו אישתק
אמר ליה יקום רבי
מדבר: ^דאמר רבי
מה יקשו שני אחים כ' ^ה
רבא יהבי אמר' להו ל

נמצא אחד מהן קרוב
שני אחין שראו בא
זל הלכה בר' יוסי ורב נ

ר ומקצתן אחר כדי דיבור
שהעידו לאחר כדי דיבור
שהעידו לאחר כדי דיבור
בעדים וממין שאין אומרים
בצדן כחד עדות כן נראה
וועין חס' יבמות כה. ד"ה
הדין (דף ט: וספ) דגרענע
אפי' פריך יצל הנגרע אפי'
ס' סנהדרין (דף טז)
הדמות אלא מהו עמלו
ע לראונו ומעדותן נקרא
לרובע יציל אן הרוב שהוא
'ר' דינא וכן אס' התרוב
הר' דאס לעולם ההרוב

הפסולין אחתו או למיחיו
אחד מהן קרוב או פסול אם
הנחמים לומר לאסודי א
הכשרים עכשיו נראה הד
היאך מנינו דינו ורגלנו כ
אם אדם אדם אדם אדם אדם

[illegible]

אמר רבי (ה) יוסי במה דרש
משום דכתיב והציל
להציל הגפש וקשה לפירוש
כתיב משפט אחד יהיה לך

דברים אמורים בדין
נות תחכים העדות
דיני ממונות ואחד דיני
התורה בהן אבל בזמן
עשו שני אחין שראו
גמ' אמר רבא ז"ל והוא
דיבור 'אמר ליה רב
זכרי' תוך כדי דיבור
תתלמיד לרב מאה
לחד וחד בתוך כדי
דין עקיבא אומר לא
דין כו' אמר ליה רב
הרגו יציל כשהרגו
טרבענו מאחוריו הורג
אתא לקמיה דרבא
במקומי דבר הכתוב
הדברים אמורים וכו'
היכי אמרינן להו אמר
חזי אתיתו או לאסחורי
ו פסול עדותן בטלה
הד שהרג את הנפש:
מן אומר 'הלכת רבי':
מת'

[illegible]

אחיתו בלא הפסולין ואי אס
אי אמרי לאסקהדי אחינו ע
גן כדי לבטל העדות הו
ס שמתחלה כולו לאסקהדי
בוחנין גט שיש במעמד קרר
הם דני ונשים דמחזיקים לטע

הולך להעיד בבית דין ואומר
הכחוש מדבר כלומר כשהוא
לעיל מה יעשו שני אחין וכו'
האחד אע"פ שכבר הו'
או פסול בזה אחר זה או

רבה היכי אמרינן להו כלומר (אין) צעקה ורצתם לראות מה היא ולא לעזוב כך וכך ממון אם כן ראייתם מה אלא לראות בלבד. ועמד הדבר כי שנהוועדו לעדות קרוב או פסול. ויש ויש על הפירוש הזה (2) מירכא ולא נחמן הלכתא כרבי ועוד דהא רבא מסבטור לא מיפרשא הכא כל עיקר וק

(ב) נראה דג"ל יסדה היה קרוב אלל עמנו

٦٠

עין משפט
נר מצוה

בג א מ"י ס"ה מהלכות
עדות הלכה ג פסג
נאמן רג [טו"ש] ע"מ ס'
זה סעף יד וס' י"א
סעף יב:
פד ב מ"י שס פ"ב הלכה
ג פסג שס טו"ח
סס:

כוה ג מ"י פ"ב מהלכות
 שבושיות הלכה יז:
 כז ד מ"י פ"ב מהלכות
 עדות הלכה ג סנה
 פסין קי ע"ח"ט ס"א לח:
 כח ה ג מ"י פ"ב מהלכות
 הלכה ג הלכה ד ה
 סנה לח"ן ר"ב ע"ח"ט ח"מ
 סנה לו סנה א:

הגהות הב"ח

(א) יו"ט ד"ה חמ"ד
יו"ט. י"ב ט"ל בחמ"ד סוף
(ב) זה כד"ה בדפוס
(ג) ד"ה לתקדו"ת וכו'
י"ל דפוסא הוא דפוס:
(ד) ד"ה שמואל וכו'
דפוסית לעיל. י"ב כד"ה
א"ר יוסף: (ד) בא"ר
דמקטין שלם לשם
לענין נחמא:

דבינו חנאל

ואוקימי למתני בזמן שק' כולן כל אחד מהן העיד בתוך כדי דבור של חברו דקויל תוך כדי דיבור כדיבור דמי וכאילו כולן כבת אחת העידו ואינן נבדלות האמירות לומר כי

[illegible]

יחזי אתיו שם שמעם
 לך לם וראיתם שזה הלוח
 ככך והן לא באו להעיד
 בעז לכך ונמצא א' מאלו
 [א] להדי עדות באתם.
 וק"ל כרבי דאמר רב
 דעדות נמשות אבל עדות
 נמרא דגט פשוט (דף ע"ב ע"ב)

הזהר ואל תע: ג) דברי ר' אלע